

อุบัติการณ์และความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้นในกลุ่มผู้ขับเรือนำเที่ยวพื้นที่หาดราไวย์

จังหวัดภูเก็ต : การบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนพิษ

Incidence and Knowledge of First Aid among Tourist Boat Drivers in Rawai beach area, Phuket Province: Toxic Jellyfish Injuries.

พรรณทิวา สุวรรณามานะ^{*}, วริศรา รอดบุตร[†], ศุภกิจ วงศ์อุทัย, ชนวนิช ลือวนิช, อุรุวรรณ ไกรนรา มุราโนะ,
ลดาวัลย์ ยะศนพและวนิดา กสิกุณ

บทคัดย่อ

แม้ว่าอุบัติการณ์การบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนพิษของนักท่องเที่ยวบริเวณพื้นที่หาดราไวย์จะดำเนินต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 พบจำนวนผู้บาดเจ็บทั้งหมด 14 ราย จำแนกเป็นเพศชาย 7 รายและเพศหญิง 7 ราย ไม่พบการเสียชีวิต ชนิดของแมงกะพรุนที่พบในพื้นที่หาดราไวย์ได้แก่ แมงกะพรุนไฟและแมงกะพรุนกล่อง จากข้อมูลรอยโรคของผู้บาดเจ็บ พบว่าอุบัติการณ์เกิดจากการสัมผัสแมงกะพรุนไฟมากกว่าแมงกะพรุนกล่อง และพบมากที่สุดในพื้นที่เกาะราชา ลักษณะอาการและการแสดงเม็ดลายรูปแบบ ได้แก่ ผื่นแดง ปวดแสบปวดร้อนตามตัว แพนและชา ด้วยเหตุนี้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นจึงจำเป็นสำหรับการยับยั้งความรุนแรงและการบาดเจ็บ การศึกษาระดับความรู้และทักษะเชิงปฏิบัติสำหรับการปฐมพยาบาลในกลุ่มผู้ขับเรือนำเที่ยว จำนวน 70 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง พบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับชนิดแมงกะพรุนพิษและความรู้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.64$, $S.D = 1.96$) คิดเป็นร้อยละ 41.05 และระดับทักษะการปฐมพยาบาลเชิงปฏิบัติตามหลักวิชาการอยู่ในระดับทักษะปฏิบัติควรปรับปรุง ($\bar{x} = 1.97$, $S.D = 1.44$) คิดเป็นร้อยละ 50.86 แม้ว่าผู้ขับเรือนำเที่ยวมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลแต่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการทั้งหมด ดังนั้นการให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลที่ถูกต้องและการดูแลรักษาผู้ที่สัมผัสแมงกะพรุนให้กับกลุ่มผู้ขับเรือนำเที่ยวจึงเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยลดอาการบาดเจ็บ นอกจากนี้ข้อมูลเหล่านี้ยังเป็นประโยชน์สำหรับใช้เป็นแนวทางในการเฝ้าระวังและมาตรการการป้องกันเป็นแนวปฏิบัติที่ดีต่อไป

คำสำคัญ: อุบัติการณ์, การปฐมพยาบาล, แมงกะพรุน, การบาดเจ็บ, ผู้ขับเรือนำเที่ยว

¹⁻²นักศึกษา สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ ม.ราชภัฏภูเก็ต

³⁻⁵อาจารย์ประจำสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ ม.ราชภัฏภูเก็ต

⁶⁻⁷นักวิชาการสาธารณสุข รพ.สต.ราไวย์

*Corresponding author, E-mail: Suphiga.w@pkru.ac.th

Abstract

Although the incidence of tourist's injuries from exposure to toxic jellyfish in Rawai beach area were low, it occurs throughout the year. The study result of the injury incidence from exposure to toxic Jellyfish in Rawai beach area during January to November 2020 found totally 14 patients including 7 male and 7 females. There was no deadly report case. The type of Jellyfishes which found on Rawai Beach area were *Chrysaora* spp. (true jellyfish) and *Cnidaria: Cubozoa* (box jellyfish). Due to patient's skin lesion data show incidence from true jellyfish more than box jellyfish and mostly occur in Racha island. Sign and symptoms show rashes, burning pain through body, arm and legs. Therefore, first aid is necessary for inhibition of severity and symptoms. The study of Knowledge and practice of first aid among 70 tourist boat drivers by purposive sampling found that knowledge of jellyfish's type and first aid was intermediate level ($\bar{x} = 2.64$, S.D = 1.96) at 41.05 percentage and the practice level of first aid with academic principles should improve ($\bar{x} = 1.97$, S.D= 1.44) at 50.86 percentage. Although tourist boat drivers had a basic knowledge about first aid but it is not totally correct as principle. Then, education of correctly first aid and treatment for patient exposed to toxic jellyfish in tourist boat drivers was important to decrease injuries symptoms. In addition, this data is useful for being a guideline of surveillance and prevention measures, being standard operating procedure afterward.

Keywords: Incidence, First aid , Jellyfish, injuries, Tourist Boat Drivers

บทนำ

หาดราไว้ จังหวัดภูเก็ต เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชายหาดกว้างรองจากหาดป่าตอง เป็นพื้นที่ขยายหาด สำหรับขึ้นเรือนำนักท่องเที่ยวไปยังเกาะต่าง ๆ เช่น เกาะเช เกาะราชะและเกาะบอน เป็นต้น ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ในขณะเดินทางต่างหาก คือ การสัมผัสมะเขือเทศพุ่นขนาดเล็กน้ำและการไม่ทิ้งคำเตือนจากผู้ชี้แจง เรื่องนำเที่ยว ลงเล่นน้ำเขตพื้นที่เสียงที่มีแมงกะพรุน จึงเป็นสาเหตุให้เกิดการบาดเจ็บขึ้น จากการรายงานของศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทะเลอันดามัน สำรวจชนิดแมงกะพรุนที่พบเจอตลอดทั้งปี พบร แมงกะพรุน 2 ชนิด ซึ่งเป็นแมงกะพรุนพิษ ได้แก่ แมงกะพรุนพิษชนิดแมงกะพรุนกล่องและแมงกะพรุนพิษชนิดแมงกะพรุนไฟ ซึ่งแมงกะพรุนทั้งสองชนิดจะมีสลายพันธุ์ที่แตกต่างกัน เช่น แมงกะพรุนกล่อง พบสายพันธุ์ *Morbakka fennieri* และ *Chiropsoides buitendijki* ซึ่งจะมีลักษณะตัวโปร่งใส หรือสีฟ้าอ่อน รูปร่างคล้ายร่ม หรือรูปหัวใจ และแมงกะพรุนไฟ พบสายพันธุ์ *Chrysaora* sp., *Physalia utriculus*, *Porpita porpita* และ *Pelagia panopyra* (1) ลักษณะตัวและหนวดเป็นสีแดงหรือสีส้ม ด้านบนมีจุดสีขาวรูปร่างคล้ายร่ม หนวดยื่นออกมายาวด้านล่างยกเว้นลำตัว เป็นต้น กลไกการปล่อยพิษแมงกะพรุนทั้งสองชนิดจะปล่อยพิษผ่านทางเข็มพิษที่บรรจุอยู่ในแคปซูล ที่เรียกว่า นิมาโตซีส (nematocyst) ซึ่งกระจายอยู่ทุกส่วนทั่วไปของแมงกะพรุนโดยเฉพาะหนวดแมงกะพรุนพิษ การสัมผัสทำให้เกิดเจ็บในหลายระดับขึ้นอยู่กับความด้านทางของแต่ละบุคคลและปริมาณ

พิษที่ได้รับ ทั้งนี้บริเวณที่สัมผัสมีอาการได้หลักหดหายดังแต่รายเดียว มีผื่นแดง ปวดแสบปวดร้อน แน่นหน้าอก บวม เกิดแพลงไหเมือร่างรุนแรงและเป็นขันเสียชีวิต (2)

จากข้อมูลสถิติของสำนักงานเขตวิทยา รายงานการบาดเจ็บจากการสัมผัสมะงะพรุนพิษในพื้นที่เขต ชายฝั่งทะเลอันดามัน ในระหว่างปี พ.ศ. 2542–2561 พบว่า จังหวัดระนอง พังงา และตรัง ยังไม่มีรายงานผู้ป่วยเสียชีวิตหรือบาดเจ็บรุนแรง จังหวัดกระนองมีรายงานผู้ที่บาดเจ็บจากการสัมผัสมะงะพรุน จำนวน 3 ราย เป็นนักท่องเที่ยวชาวอสเตรเลีย ไทย ผู้ร่วงเพศและเสียชีวิต จำนวน 1 ราย ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวสวีเดน และจังหวัดสุโขทัยมีรายงานผู้เสียชีวิต จำนวน 1 ราย เสียชีวิตขณะทำการประมง (3) สำหรับสถานการณ์จังหวัดภูเก็ตพื้นที่หาดป่าตอง พ.ศ.2561 พบจำนวนผู้บาดเจ็บ 217 ราย (8) และบันทึกไม่เป็นทางการจากเทศบาลตำบลราไวย์พบนักท่องเที่ยวสัมผัสมะงะพรุนไม่ทราบชนิดขณะลงเล่นน้ำบริเวณเกาะราชาและหาดเจ็บเพียงเล็กน้อยจำนวน 2 ราย (4) อย่างไรก็ตามแม้ว่าอุบัติการณ์นักท่องเที่ยวหาดเจ็บจากการสัมผัสมะงะพรุนในพื้นที่มีเพียงเล็กน้อยแต่พื้นที่ของมะงะพรุนย่อมทำให้เกิดการเจ็บปวด ฉะนั้นการตั้งรับเชิงรุกต้องมุ่งเน้นให้การช่วยเหลือนักท่องเที่ยว คือ การปฐมพยาบาลเบื้องต้นเพื่อยับยั้งพิษของมะงะพรุน จากปัญหาและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่มักเกิดขึ้นขณะลง冈การดูแลนักท่องเที่ยวที่สัมผัสพิษมะงะพรุนออกจากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบริเวณชายหาด (6) แล้วยังเป็นหน้าที่ของผู้ชับเรือน้ำเพื่อย้าย แต่ปัญหาของผู้ชับเรือน้ำเพื่อย้ายส่วนใหญ่ยังขาดข้อมูลความรู้ในการดูแลรักษาและการปฐมพยาบาลเบื้องต้นที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

การปฐมพยาบาลตามหลักวิชาการอย่างรวดเร็วและเหมาะสมจะช่วยเพิ่มโอกาสในการลดการเจ็บปวดและมีโอกาสในการรอดชีวิตสูง แต่ในขณะเดียวกันหากผู้ชับเรือน้ำเพื่อย้ายให้การช่วยเหลือที่ผิดวิธีหรือแม้กระทั่งทิ้งไว้ไม่ทัน อาจเป็นเหตุให้เพิ่มโอกาสในการเสียชีวิตมากขึ้น ปัจจุบันประเทศไทยใช้วิธีการปฐมพยาบาลผู้สัมผัสพิษมะงะพรุน คือ การใช้น้ำส้มสายชูเป็นหลัก โดยการระดับบริเวณที่ถูกพิษอย่างน้อย 30 วินาที สามารถหยุดการทำงานของโปรตีนพิษได้ แต่นั่นหมายถึง กรณีที่ถูกพิษยังไม่ได้ยังเข้ม แต่หากถูกพิษยังเข้มแล้ว การใช้น้ำส้มสายชูจะยิ่งทำให้เพิ่มเปอร์เซ็นในการรับพิษ (2) ผู้ปฐมพยาบาลจึงจำเป็นต้องมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการดูแลผู้สัมผัสพิษมะงะพรุนและชนิดของมะงะพรุน เพื่อลดความผิดพลาดในการปฐมพยาบาล ดังนั้นการศึกษาอุบัติการณ์และความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้นในกลุ่มผู้ชับเรือน้ำเพื่อย้ายพื้นที่ตำบลราไวย์ กรณีการบาดเจ็บจากการสัมผัสมะงะพรุนพิษ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยสร้างความรู้ การดูแลรักษาผู้ที่สัมผัสมะงะพรุนและสร้างความตระหนักให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยว ตลอดจนให้เป็นฐานข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการเฝ้าระวังและมาตรการในการป้องกันในการปฏิบัติที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจอุบัติการณ์การบาดเจ็บการสัมผัสแมงกะพรุน บริเวณชายหาดพื้นที่ในตำบลราไวย์
2. เพื่อศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับชนิดของแมงกะพรุน การปฐมพยาบาลเบื้องต้นและทักษะการปฐมพยาบาลเชิงปฏิบัติ : การบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนพิษในกลุ่มผู้ขับเรือนำเที่ยว

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือกลุ่มสมาคมผู้ขับเรือนำเที่ยวหาดร้าวย์ ประกอบด้วย ผู้ขับเรือทางยาวและเรือสปีดโบ๊ท มีสมาชิกรวมกันทั้งสิ้น 80 คน โดยการวิจัยครั้งนี้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง อาศัยคำนวณขนาดตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากตารางสำเร็จรูปของเครชีและมอร์แกนที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะได้กลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 66 คน แต่ยังໄรงก์ตามเพื่อลดความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้น จึงเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างอีก 5% ซึ่งจะได้กลุ่มตัวอย่างผู้ขับเรือนำเที่ยวทั้งสิ้น 70 คน และพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้เข้าร่วมงานวิจัยโดยความสมัครใจ

2. สถานที่เก็บข้อมูล

สมาคมผู้ขับเรือนำเที่ยวบริเวณท่าเทียบเรือหาดร้าวย์ และสถานที่วิเคราะห์ข้อมูลวิจัย คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลราไวย์และอาคารศูนย์แพทย์ทางเลือก มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสอบถามซึ่งตัดแปลงมาจากแบบบันทึกข้อมูลผู้บาดเจ็บที่โคนแมงกระพรุนพิษของสำนักงานระบบวิทยาและได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลราไวย์ ประกอบด้วย

3.1.1 ชนิดและลักษณะแมงกะพรุน

3.1.2 ลักษณะบาดแผล ความรุนแรงของความบาดเจ็บ อาการ

3.1.3 สถานที่และสภาพแวดล้อมที่เกิดเหตุ

3.1.4 การปฐมพยาบาลเบื้องต้นและการส่งต่อ

3.2 แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับชนิดของแมงกะพรุน การปฐมพยาบาลเบื้องต้นและทักษะการปฐมพยาบาลเชิงปฏิบัติ : การบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนพิษในกลุ่มผู้ขับเรือนำเที่ยว โดยการใช้แบบสอบถามความรู้และแบบประเมินทักษะการปฐมพยาบาลซึ่งผ่านการตรวจสอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลราไวย์ ประกอบด้วยคำถาม 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ขับเรือนำเที่ยว

ส่วนที่ 2 ระดับความรู้เกี่ยวกับชนิดแมงกะพรุนพิษและความรู้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นสำหรับการบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนพิษ

ส่วนที่ 3 ระดับทักษะการปฐมพยาบาลเชิงปฏิบัติตามหลักวิชาการ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

การสำรวจอุบัติการณ์การบาดเจ็บการสัมผัสแมงกะพรุนพิษ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ในทุกวันที่ 3,10,17 และ 24 พฤษภาคม 2562 รวม 4 สัปดาห์และในแต่ละสัปดาห์จะเก็บข้อมูลครบทั้งกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามซึ่งดัดแปลงมาจากแบบบันทึกข้อมูลผู้บาดเจ็บที่โดนแมงกะพรุนพิษของสำนักงานระบบวิทยา สัมภาษณ์กลุ่มผู้ขับเรือนำเที่ยวและประเมินความรู้และทักษะการการปฐมพยาบาลเบื้องต้นในกลุ่มผู้ขับเรือนำเที่ยว จำนวน 70 คน โดยไม่กำหนดชนิดแมงกะพรุน

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวมเอกสารทางวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ ตำรา บทความวิชาการ บทความวิจัย รายงานวิจัย ตลอดจนเก็บข้อมูลย้อนหลังการบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2562 ไม่กำหนดชนิดแมงกะพรุน จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ โรงพยาบาลใกล้เคียงพื้นที่หาดร้าไว้ร์ ไลฟ์การดูหน้าหาดและสำนักงานเทศบาลตำบลราไวย์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1. เพื่อสำรวจอุบัติการณ์การบาดเจ็บการสัมผัสแมงกะพรุนบริเวณชายหาดที่นี่ที่นั่นต่ำลงราไวย์

ลงสำรวจอุบัติการณ์การบาดเจ็บการสัมผัสแมงกะพรุน บริเวณชายหาดพื้นที่ในตำบลราไวย์เป็นการสำรวจแบบภาคตัดขวางและการศึกษาระบบทวิทยาเชิงปริมาณ โดยการสัมภาษณ์แบบต่อหน้าตัวแทนกลุ่มผู้ขับเรือนำเที่ยวและไลฟ์การดูหน้าหาด สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ในทุกวันที่ 3,10,17 และ 24 พฤษภาคม 2562 รวม 4 สัปดาห์ รวมถึงการสำรวจข้อมูลทุติยภูมิการบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2562 โดยใช้แบบสอบถามซึ่งดัดแปลงมาจากแบบบันทึกข้อมูลผู้บาดเจ็บที่โดนแมงกะพรุนพิษของสำนักงานระบบวิทยา (7) ดังนี้

5.1.1 ชนิดและลักษณะแมงกะพรุน

5.1.2 ลักษณะบาดแผล ความรุนแรงของความบาดเจ็บ อาการ

5.1.3 สถานที่และสภาพแวดล้อมที่เกิดเหตุ

5.1.4 การปฐมพยาบาลเบื้องต้นและการส่งต่อ

5.2. เพื่อศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับชนิดของแมงกะพรุน การปฐมพยาบาลเบื้องต้นและทักษะการปฐมพยาบาลเชิงปฏิบัติ : การบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนพิษในกลุ่มผู้ขับเรือนำเที่ยว โดยการใช้แบบสอบถามและ

แบบประเมินทักษะการปฐมพยาบาลที่ผ่านการตรวจสอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลราไวย์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าเรียนนำเที่ยว

ส่วนที่ 2 ระดับความรู้เกี่ยวกับชนิดแมงกะพรุนทิชและความรู้การปฐมพยาบาลเบื้องต้น ข้อคำถาม 25 ข้อ ดังนี้

-ความรู้เกี่ยวกับชนิดแมงกะพรุนทิช

-ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลการบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนด้วยน้ำส้มสายชู

-ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลการบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนด้วยผักบุ้งทะเล

-ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลการบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนด้วยสิ่งของใกล้ตัว

ในการคำนวณโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Excel 2013 ในการคำนวณ โดยใช้สัดส่วนผลเป็น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและแปลความหมายของค่าคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ความรู้ระดับดีมาก หมายถึง คะแนนร้อยละ 81 ขึ้นไป ความรู้ระดับดี หมายถึง คะแนนร้อยละ 61-80 ความรู้ระดับปานกลาง หมายถึง คะแนนร้อยละ 41-60 ความรู้ระดับต่ำ คะแนนร้อยละ 21-40 และความรู้ระดับต่ำมาก น้อยกว่า 20

ส่วนที่ 3 ระดับทักษะการปฐมพยาบาลเชิงปฏิบัติตามหลักวิชาการแยกตามประเด็น ข้อคำถาม 10 ข้อ ดังนี้

-ทักษะการปฐมพยาบาลเชิงปฏิบัติการบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนด้วยน้ำส้มสายชู

-ทักษะการปฐมพยาบาลเชิงปฏิบัติการบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนด้วยผักบุ้งทะเล

-ทักษะการปฐมพยาบาลเชิงปฏิบัติการบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนด้วยสิ่งของใกล้ตัว

-ทักษะการปฐมพยาบาลเชิงปฏิบัติการช่วยทิ้นคืนชีพ (CPR) ในกรณีที่ผู้สัมผัสแมงกะพรุนหมดสติ

โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการคำนวณ โดยใช้สัดส่วนผลเป็น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและแปลความหมายของค่าคะแนนออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ สามารถปฏิบัติได้ดี หมายถึง คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป สามารถปฏิบัติได้พอใช้ หมายถึง คะแนนร้อยละ 60-79 และควรปรับปรุงการปฏิบัติ หมายถึง คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60

ผลและการอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอุบัติการณ์และความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้นในกลุ่มผู้เข้าเรียนนำเที่ยวพื้นที่ท่าครุยวีร์ จังหวัดภูเก็ต : การบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนทิช ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ เป็นดังนี้

1. สำรวจอุบัติการณ์การบาดเจ็บการสัมผัสแมงกะพรุน บริเวณชายหาดพื้นที่ในตำบลราไวย์

ผลจากการสำรวจอุบัติการณ์การบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนในพื้นที่หาดร้าไว้ในปี พ.ศ 2562 ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม พบจำนวนผู้บาดเจ็บ 14 ราย จำแนกเป็นเพศชาย 7 รายและเพศหญิง 7 ราย ไม่พบการเสียชีวิต และเป็นอุบัติการณ์ที่ลดลงในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา จากการสืบค้นข้อมูลย้อนหลัง 2 ปี พบอุบัติการณ์ การบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนพิษ ในปี พ.ศ. 2560 พบผู้ที่บาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนพิษจำนวน 24 ราย จำแนกเป็นเพศชาย 13 ราย เพศหญิง 11 ราย และในปี พ.ศ. 2561 พบผู้บาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนพิษ เพิ่มขึ้นจากปี 2560 พบจำนวนทั้งสิ้น 28 ราย จำแนกเป็นเพศหญิง 17 ราย เพศชาย 11 ราย โดยชนิดแมงกะพรุนที่พบมากที่สุดในพื้นที่คือ แมงกะพรุนไฟ ช่วงเวลาในการพบแมงกะพรุนในพื้นที่ราไวย์สามารถพบได้ตลอดทั้งปี แต่จะพบมากช่วงเดือนธันวาคมถึงกุมภาพันธ์ของทุกปี (ตารางที่ 1) เนื่องจากเป็นช่วงต้นของการเปลี่ยนฤดูกาลจึงทำให้มีแมงกะพรุนเข้ามาในพื้นที่จำนวนมาก นักท่องเที่ยวจึงมีโอกาสได้รับการบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนพิษ เพิ่มขึ้น

2. เพื่อศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับชนิดของแมงกะพรุน การปฐมพยาบาลเบื้องต้นและทักษะการปฐมพยาบาลเชิงปฏิบัติ : การบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนพิษในกลุ่มผู้ชับเรือนำมาที่ยว

การศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับชนิดของแมงกะพรุนและทักษะการปฐมพยาบาลเบื้องต้นในกลุ่มผู้ชับเรือนำมาที่ยวจำนวน 70 ราย โดยแบ่งเป็นกลุ่มผู้ชับเรือนำมาที่ยวประเภทเรือหางยาวจำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.43 และขับเรือ สปีดโบท จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.57 และเมื่อศึกษาเรื่องความรู้และทักษะเชิงปฏิบัติสำหรับการปฐมพยาบาล พบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับชนิดแมงกะพรุนพิษและความรู้การปฐมพยาบาลเบื้องต้น คิดเป็นร้อยละ 41.05 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.64$, S.D 1.96) และระดับทักษะการปฐมพยาบาลเชิงปฏิบัติตามหลักวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 50.86 ซึ่งอยู่ในทักษะปฎิบัติควรปรับปรุง ($\bar{x} = 1.97$, S.D 1.44) และเมื่อพิจารณาทักษะการปฐมพยาบาลเชิงปฏิบัติแยกประเด็น พบว่าผู้ชับเรือนำมาที่ยวมีทักษะการปฐมพยาบาลการบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนด้วยบุ้งทะเล ระดับปรับปรุง (11.43%) ทักษะการปฐมพยาบาลการบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนด้วยสิ่งของใกล้ตัว ระดับปรับปรุง (32.86%) และทักษะการปฎิบัติการช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR) ในกรณีหมดสติ ระดับปรับปรุง (28.57%) เหตุที่เป็นเช่นนั้นเนื่องจากในอดีตที่ผ่านมาผู้ชับเรือนำมาที่ยวได้รับการฝึกอบรมการช่วยฟื้นคืนชีพ จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.43 รองลงมาได้รับการอบรมการปฐมพยาบาลเรื่องพิษจากสัตว์ทะเล จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.29 และไม่เคยผ่านการอบรม จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.29 จากข้อมูลดังกล่าวจึงสะท้อนได้ว่า แม้ว่าผู้ชับเรือนำมาที่ยวเคยผ่านการอบรมการปฐมพยาบาลแต่ความเป็นจริงไม่เคยมีประสบการณ์การช่วยฟื้นคืนชีพและบางรายผ่านการฝึกอบรมมาแล้วไม่ต่ำกว่า 3 ปีและไม่ได้รับการอบรมอย่างต่อเนื่อง เมื่อทำการวัดระดับความรู้และทักษะการปฐมพยาบาลจึงอยู่ในระดับปานกลางและระดับควรปรับปรุง อีกทั้งผู้ชับเรือนำมาที่ยวส่วนใหญ่เคยผ่านประสบการณ์ให้การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่บาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนมาแล้ว 68 รายและอีก 2 รายไม่เคยมีประสบการณ์ เมื่อแบ่งทักษะการเลือกวิธีการปฐมพยาบาลส่วนใหญ่จะนิยมใช้ผักบุ้งทะเล จำนวน 44

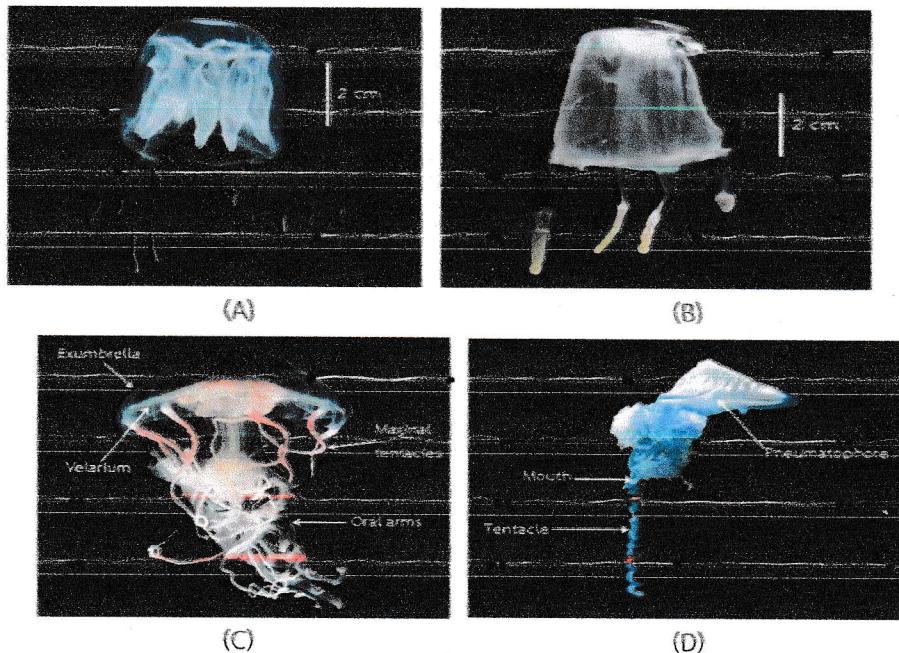

ราย คิดเป็นร้อยละ 62.86 เลือกใช้น้ำส้มสายชูในการปฐมพยาบาลมีเพียง 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.71 และทำให้บ่อก่อนน้ำทະເລ 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.57 จึงทำให้ระดับความรู้และทักษะอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการพัฒนา

อภิปรายผล

1. ผลจากการรวบรวมข้อมูลทุกประวัติการณ์การบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนที่พบ รายงานที่หายใจ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ รพ.สต รไวย์ กลุ่มผู้ขับเรือนำเที่ยว ไลฟ์การ์ดและสถานพยาบาลใกล้เคียง พบรุบติการณ์การบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 ถึง 2561 พบร้าในปี พ.ศ. 2560 พผู้ที่บาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนพิษจำนวน 24 ราย ดังที่แสดงในตารางที่ 1 ลักษณะอาการแสดงของผู้ได้รับบาดเจ็บมากที่สุดคือ ผื่นแดงตามมือ แขน ขาและปอดแบบ ปวดร้อนและบวมแดงซึ่งลักษณะอาการดังกล่าวมีสาเหตุมาจาก การสัมผัสแมงกะพรุนไฟดังรูปที่ 1(C) และ (D) (8) และในปี พ.ศ. 2561 พบร้าได้ทำการสัมผัสแมงกะพรุนพิษเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา จำนวน 28 ราย และได้สำรวจนิคแมงกะพรุน พบร้าว่า การบาดเจ็บเกิดจากการสัมผัสแมงกะพรุนไฟ จากสถิติจำนวนผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากแมงกะพรุนไฟจะพบช่วงเดือนธันวาคมถึงกุมภาพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับระบบนิเวศทางทะเลที่ว่าแมงกะพรุนไฟจะมีมากในช่วงเข้าฤดูฝนไปถึงฤดูหนาว จังหวัดภูเก็ตจะมีช่วงฤดูฝนถึงฤดูหนาวตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงกุมภาพันธ์ของทุกปี และเป็นช่วงได้รับอิทธิพลลมมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทย จึงเป็นไปได้ว่าเป็นช่วงรอยต่อฤดูกาลที่แมงกะพรุนไฟอาจถูกพัดเข้ามาหากันในพื้นที่จำนวนมาก ประจำกับแมงกะพรุนไฟชอบอยู่ในน้ำลึก ลักษณะการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตเป็นแบบลงเที่ยวเกาะซึ่งมีโอกาสสูงที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนไฟเกิดขึ้นในพื้นที่ อีกทั้งนักท่องเที่ยวบางกลุ่มไม่ปฏิบัติตามคำเตือนหรือคำแนะนำของผู้ขับเรือนำเที่ยว

สำหรับอุบัติการณ์ในปี พ.ศ. 2562 ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงพฤษภาคม พ.ศ. 2562 พบร้าจำนวนผู้บาดเจ็บ 14 ราย ไม่พบการเสียชีวิต และเป็นอุบัติการณ์ที่ลดลงจากปีที่ผ่านมา ตั้งรูปที่ 2 เป็นที่น่าสนใจที่พื้นที่หาดรไวย์และพื้นที่ใกล้เคียง เช่นหาดป่าตองไม่มีการรายงานผู้ที่บาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนกล่องในพื้นที่ แม้ว่าแมงกะพรุนกล่องจะเป็นแมงกะพรุนที่พบได้ตลอดทั้งปีในฝั่งทะเลอันดามัน แต่เมื่อศึกษาหาดูกรณ์แมงกะพรุนกล่อง พบร้าจะขอบอาศัยที่บริเวณระดับน้ำทะเลลึกไม่เกิน 2 เมตร ลักษณะเป็นหาดน้ำนิ่งไม่ลาดชันและจะพบได้ตลอดทั้งวันแต่ช่วงเวลาเย็นไปถึงกลางคืนจะหายมากเนื่องจากเป็นช่วงที่แมงกะพรุนกล่องออกหากิน ช่วงเวลาที่แมงกะพรุนออกหากิน สภาพอากาศและฤดูกาลจะผันตัวกับจำนวนของแมงกะพรุน จึงเป็นไปได้ว่าแมงกะพรุนกล่องสามารถพบได้ในทุกพื้นที่ จังหวัดภูเก็ตเป็นพื้นที่ที่มีนักท่องเที่ยวเสียชีวิตจำนวน 1 ราย จากการสัมผัสแมงกะพรุนกล่องชนิดหนวดเส้นเดียวซึ่งลงเล่นน้ำบริเวณเกาะลันตา จากการสืบค้นข้อมูลทราบได้ว่าช่วงเวลาที่ลงเล่นน้ำเป็นช่วงกลางวันหลังฝนตก จึงเป็นสาเหตุให้เกิดการสัมผัสแมงกะพรุนกล่องขึ้น เหตุที่เป็นเหตุนี้อาจเนื่องจากแมงกะพรุนกล่องมักจะถูกพัดมาตามสายน้ำหรือเกลียวคลื่นในช่วงหลังฝนตกหรือมีลมมรสุมเข้ามาตามช่วงของฤดูกาล อีกทั้งผู้เสียชีวิตเป็นเด็กผู้หญิง อายุ 11 ปี ความด้านทานของร่างกายน้อยและปริมาณพิษที่ได้รับจำนวนมากจึงนำไปสู่การเสียชีวิต

รูปที่ 1 (A) แมงกะพรุนกล่องสายพันธุ์ *Chiropsoides buitendijki* (B) แมงกะพรุนกล่องสายพันธุ์ *Morbakka fenneri*
(C) แมงกะพรุนไฟสายพันธุ์ *Pelagia panopyra* (D) แมงกะพรุนไฟสายพันธุ์ *Physalia utriculus* (9)

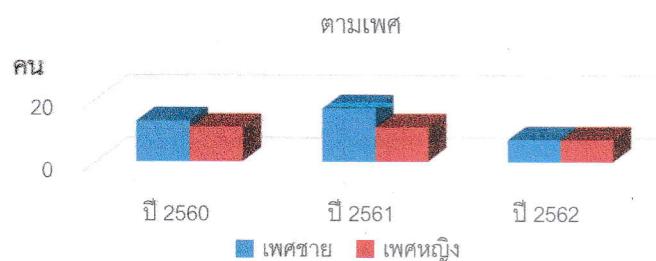
จังหวัดสุราษฎร์ธานีแม้ว่าจะตั้งอยู่ฝั่งทะเลอ่าวไทยแต่เป็นพื้นที่ที่สามารถเจอบนแมงกะพรุนกล่องเป็นจำนวนมาก อีกทั้งสถานการณ์การบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนกล่องพบถึงขั้นเสียชีวิตจำนวน 2 ราย ในปี พ.ศ. 2557 และ 2558 และลักษณะที่เกิดเหตุอยู่ที่เกาะพังงันและเกาะสมุย (10) อย่างไรก็ตามแม้ว่าพื้นที่หาดริมฝั่งไม่มีการรายงานการบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนกล่องแต่ก็ไม่ได้เป็นหัวข้อที่ไม่มีแมงกะพรุนกล่องในพื้นที่ แต่อาจเป็นไปได้ว่าลักษณะการท่องเที่ยวเกาะในพื้นที่ริมหาดวันเดียวเป็นแบบ on day trip (ลงเกาะเช้าเย็นเข้าฟัง) ซึ่งอาจทำให้นักท่องเที่ยวไม่ได้พบเจอมากกว่าในพื้นที่ขนาดเที่ยวเกาะ จากงานวิจัยของประเทศไทยเรียกยืนยันว่าเวลาที่พบแมงกะพรุนกล่องมากที่สุดคือ 15.00-17.59 น. (11) จึงเป็นไปได้ว่าอุบัติการณ์การบาดเจ็บจาก การสัมผัสแมงกะพรุนกล่องจึงไม่พบในพื้นที่ และจากข้อมูลช่วงเวลาการพบแมงกะพรุนกล่องจะพบช่วงเวลาเย็นไปถึงกลางคืนมากที่สุด ข้อมูลดังกล่าวจึงสอดคล้องกับการเสียชีวิตของชาวประมงในพื้นที่จังหวัดสตูล เนื่องจากจังหวัดสตูลเป็นพื้นที่ที่นิยมออกล่าแมงกะพรุนโดยใช้หนานกรอกหาปลาในท้องทะเล เนื่องจากราคาดีและเป็นที่ดีของการขายและตั้งแต่ประเทศไทยและต่างประเทศ ชาวประมงจะจับแมงกะพรุนกันในเวลากลางคืนด้วยการล่อด้วยแสงไฟเช่น จีบ เป็นไปได้ที่จะทำให้การประมาณการล่าแมงกะพรุนลดลง แมงกะพรุนกล่องอาจติดเข้ามาในอวน และเมื่อสัมผัสรือได้รับพิษแมงกะพรุนเข้าสู่ร่างกายจึงทำให้เสียชีวิตขณะทำการประมง (2)

ปัญหาของการสำรวจอุบัติการณ์ในพื้นที่คือทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลได้เป็นทางการ และไม่ได้รับแจ้งจากนักท่องเที่ยวที่บาดเจ็บหรือผู้ให้การช่วยเหลือ เนื่องจากผู้ปฐมพยาบาลส่วนใหญ่คือกลุ่มผู้ชับเรือน้ำที่ยวซึ่งเป็นกลุ่มชาวบ้านที่ขับเรือ (ดังรูปที่ 3) เมื่อเกิดการบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนจึงไม่ได้

มีการรายงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำแค่เพียงปฐมพยาบาลเบื้องต้นเท่านั้น (6) อีกทั้งนักท่องเที่ยวเมื่อได้รับการปฐมพยาบาลแล้วมีอาการดีขึ้นก็ไม่เข้ารับการรักษาต่อที่สถานพยาบาล ยกเว้นกรณีที่ผู้ป่วยมีอาการรุนแรงจึงมีการส่งต่อไปยังสถานพยาบาลและบันทึกไว้ในเวชระเบียนของสถานพยาบาลนั้นๆ ดังนี้การศึกษาอุบัติการณ์การบาดเจ็บ การสัมผัสแมลงพุรุน บริเวณชายหาดทันทีในตำบลราไวย์นี้น่าจะถูกต้องกับความเป็นจริงดังที่แสดงเหตุผลไว้ข้างต้น (5)

จำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บจากการสัมผัสแมลงพุรุนพิษ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560-2562

รูปที่ 2 แสดงจำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บจากการสัมผัสแมลงพุรุนพิษ จำแนกตามเพศ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2560-2562

2.ผลจากการศึกษาระดับความรู้ผู้ขับเรือนำเที่ยวเกี่ยวกับชนิดแมลงพุรุน พบว่า จำนวนผู้ขับเรือนำเที่ยวในพื้นที่หากราไวย์ที่เข้าร่วมการวิจัยครั้นนี้ จำนวน 70 ราย โดยจำแนกเป็นกลุ่มผู้ขับเรือนำเที่ยวประเภทเรือหางยาว จำนวน 43 ราย และขับเรือสปีดโบ๊ท จำนวน 27 ราย โดยกลุ่มผู้ขับเรือหางยาวเป็นกลุ่มชาวบ้านที่นำเรือส่วนตัวมาประกอบอาชีวะมากกว่าจากกลุ่มผู้ขับเรือสปีดโบ๊ทที่เป็นกลุ่มเรือเอกชนที่มีการบริหารจัดการและขึ้นทะเบียนเป็นบริษัทนำเที่ยวและเมื่อศึกษาระดับความรู้และทักษะที่เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ผู้ขับเรือหางยาวมีความรู้ที่ใช้สำหรับการปฐมพยาบาลในกรณีที่บาดเจ็บจากการสัมผัสแมลงพุรุนพิษตามหลักวิชาการระดับปานกลาง ร้อยละ 40.98 โดยมีความรู้ชนิดแมลงพุรุนและปฐมพยาบาลโดยใช้พักรบุงทะเล เนื่องจากผู้ขับเรือนำเที่ยวมีประสบการณ์ขับเรือนำเที่ยว 5-10 ปี จำนวน 30 คน รองลงมาขับเรือนำเที่ยวมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 28 คน และขับเรือนำเที่ยว 1-5 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86, 40 และ 17.14 ตามลำดับ จึงสามารถบรรยายลักษณะบาดแผลที่สัมผัสแมลงพุรุนและชนิดแมลงพุรุนที่พบเห็นได้ เช่นผลจากการสัมผัสแมลงพุรุนกล่องจะลึกและเป็นเส้นๆแตกต่างจากแมลงพุรุนไฟที่จะเป็นฝืน เป็นปืนแดง เป็นต้น

สำหรับผู้ขับเรือสปีดโบ๊ทมีความรู้ที่ใช้สำหรับการปฐมพยาบาลในกรณีที่บาดเจ็บจากการสัมผัสแมลงพุรุนพิษตามหลักวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.16 ซึ่งไม่แตกต่างจากกลุ่มผู้ขับเรือหางยาว แต่เมื่อประเมินทักษะกลับพบว่าผู้ขับเรือสปีดโบ๊ทมีทักษะที่ดีกว่าผู้ขับเรือหางยาว คิดเป็นร้อยละ 53.33 และ 49.30 ตามลำดับ เนื่องจากผู้ขับเรือกลุ่มนี้จำเป็นต้องมีความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลตามหลักวิชาการ ซึ่งเป็นคุณสมบัติเบื้องต้นสำหรับผู้ขับเรือสปีดโบ๊ท ที่ต้องผ่านการอบรมการปฐมพยาบาลและการป้องกันอุบัติเหตุทางน้ำ ตามกฎระเบียบข้อบังคับที่กรมเจ้าท่า

กำหนดขึ้น จึงสามารถปฏิบัติตามได้ (6) จึงทำให้กลุ่มนี้มีความรู้การปฐมพยาบาลตามหลักวิชาการที่ดีกว่ากลุ่มผู้ขับเรือหางยาวที่เป็นกลุ่มชาวบ้าน

ผลจากการศึกษาทักษะการปฐมพยาบาลเชิงปฏิบัติพบว่าผู้ขับเรือนำเที่ยวประเภทเรือหางยาวเลือกใช้ผ้าบุ้งทะเลในการปฐมพยาบาล ซึ่งผู้ขับเรือหางยาวจะมีขั้นตอนให้การล้างพิษแมลงภู่ด้วยน้ำทะเลจากนั้นนำผ้าบุ้งทะเลที่สามารถดูดได้ตามชายฝั่งมากขึ้นและบีบเอาน้ำรอดตรงบริเวณที่สัมผัสมะงกะพรุน แต่มีผู้ขับเรือหางยาวบางรายนำผ้าบุ้งทะเลมาขี้เี้ยวบีบลงบนบาดแผล ซึ่งการนำผ้าบุ้งทะเลมาบีบมุกหอยหาดผู้ที่ขาดเจ็บจากการสัมผัสมะงกะพรุนเป็นภัยปัญญาพื้นบ้านที่ถ่ายทอดจากครุ่นสู่รุ่นสำหรับคนเรือหรือชาวประมง ในตำราแพทย์แผนไทยยืนยันข้อเท็จจริงว่าผ้าบุ้งทะเลสามารถแก้พิษแมลงภู่ได้และในทางวิทยาศาสตร์มีการพิสูจน์สารในผ้าบุ้งทะเลเป็นสารพคุณหรือสารที่สำคัญที่สามารถยับยั้งพิษของแมลงภู่ ลดการอักเสบและออกฤทธิ์ลดอาการปวดที่เกิดจากการแพ้ เช่น ฮิสตามีน (histamine) ซีโรโทนิน (serotonin) และไคโนน (kinins) เป็นต้น(10) ซึ่งยืนยันกับงานวิจัยเชิงการทดลองทางคลินิกใช้รักษาพิษแมลงภู่โดยใช้ผ้าบุ้งทะเล 1 เบอร์เซ็น มีฤทธิ์รักษาอาการแพ้พิษ ตุ่มแดงและการคันลดลงเนื่องจากสารสำคัญดังกล่าวไปยังรังสีการทำลายโปรตีน Proteolytic และ hemolytic ของพิษแมลงภู่ได้ ในทางกลับกันกลับพบว่ากระบวนการปฐมพยาบาลด้วยผ้าบุ้งทะเลที่ผู้ขับเรือนำเที่ยวบินยังทำนั้น ควรกระทำการเหล่านี้ก่อนสัมภาษณ์ประวัติเวนที่สัมผัสหรือบาดเจ็บก่อนแล้วจึงใช้ผ้าบุ้งทะเล แต่การใช้ผ้าบุ้งทะเลให้ถูกวิธีนั้น ควรล้างทำความสะอาดผ้าบุ้งทะเลแล้วน้ำไม่มาคั้นท่าตรงแผล และไม่คั่วกรูหรือโปะลงแผลโดยตรง เพราะอาจจะเกิดผลเสียมากกว่าผลดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในผ้าบุ้งทะเลที่นำมาใช้มีสารหรือเชื้อโรคปนเปื้อนจะทำให้แผลอักเสบติดเชื้อมากยิ่งขึ้น (12) ฉะนั้นกระบวนการปฐมพยาบาลด้วยผ้าบุ้งทะเลที่ผู้ขับเรือนำเที่ยวกระทำนั้นอาจไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการแต่ยังคงประเดิมผ้าบุ้งทะเลสามารถแก้พิษแมลงภู่ได้จริง

(A)

(B)

รูปที่ 3 (A) การปฐมพยาบาลด้วยผ้าบุ้งทะเลสีน้ำเงินสีฟ้าผ้าคาดเข็บจากแมลงภู่ไฟ (B) การปฐมพยาบาลด้วยเครื่องซับ hairy oil และประคบน้ำแข็งเพื่อลดปวด RATE น้ำส้มสายชู กรณีที่น้ำท่อลงที่เย็บหายใจติดขัด (8)

สำหรับทักษะกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นตามหลักวิชาการโดยใช้น้ำส้มสายชู ผู้ขับเรือนำเที่ยวส่วนใหญ่จะนำผู้ที่สัมผัสมะงกะพรุนขึ้นเรือและนำเข้าฝั่ง ผู้ขับเรือนำเที่ยวจะไม่มีการประเมินอาการเบื้องต้นแต่จะช่วยปฐม

พยายามลดด้วยการใช้น้ำส้มสายชูฉีดพ่นตรงบริเวณที่บาดเจ็บ โดยรูปแบบการปฐมพยาบาลด้วยน้ำส้มสายชูจะใช้หัวสเปรย์ฉีดน้ำส้มสายชูฉีดตรงบริเวณการบาดเจ็บหรือเท้าริมทะเลที่บาดเจ็บเป็นเวลา 30 วินาที ซึ่งรูปแบบดังกล่าวผู้ขับเรือนำให้ไว้ให้เหตุผลว่าสเปรย์ฉีดโดยจะทำให้น้ำส้มสายชูกระจายไปทั่วบริเวณที่สัมผัสหรือที่มีบาดแผล อีกทั้งเป็นการประหยัดและสามารถลดต้นทุนเรื่องการซื้อน้ำส้มสายชูได้ ในทางแพทย์การแก้พิษแมงกะพรุนด้วยน้ำส้มสายชู เริ่มต้นจากกลไกการทำงานของพิษของแมงกะพรุนบรรจุในอยู่ในแคปซูล (Capsule) ที่เรียกว่ามาโตซิส (nematocysts) ซึ่งกระเจยอยู่ทุกส่วนที่ร่างกายของแมงกะพรุน โดยเฉพาะส่วนหนวด (tentacle) เมื่อสัมผัสถูกหยอดเข็มพิษจะถูกยิงออกมายังผิวน้ำ ซึ่งพิษแมงกะพรุนเป็นโปรตีนชนิดนึงที่สามารถแพร่เข้าไปในเซลล์ต่างๆได้ เช่น เลือด ผิวน้ำแข็งหรือเซลล์ประสาท ดังรูปที่ 1 (8) การใช้น้ำส้มสายชูรักษาบริเวณที่ถูกพิษแมงกะพรุน จะทำให้เกิดการปรับความสภาพความเป็นกรด-ด่าง พิษของแมงกะพรุนที่เป็นโปรตีนทำให้โครงสร้างเปลี่ยนไป โดยการ-domino (amino acid) ในไมเลคุลาร์ไปต่อเนื่องกันระหว่าง peptide bond ซึ่งจะไปถูกทำลายเมื่อเข้าไปในเซลล์ ทำให้เอนไซมน์หยุดทำงาน (inactive) จึงทำให้ช่วยบรรเทาอาการปวดและพิษของแมงกะพรุนได้ (13) และเมื่อเคราะห์ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้น้ำส้มสายชูลบับพับว่าผู้ขับเรือนำที่ยว่าความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อห้ามหรือข้อจำกัดการใช้น้ำส้มสายชู ซึ่งการเลือกใช้น้ำส้มสายชูและไม่เป็นอันตรายต้องกรณีที่ถูกพิษยังไม่ได้ยังเข้ม แต่หากถุงพิษยังเข้มแล้ว การใช้น้ำส้มสายชูจะยิ่งทำให้เพิ่มเปอร์เซ็นในการรับพิษมากขึ้นด้วย ซึ่งประเด็นนี้ผู้ขับเรือนำที่ยว่าจะหันมองค์ความรู้เดิมที่มีว่าการใช้น้ำส้มสายชูสามารถยับยั้งพิษของแมงกะพรุนได้ทุกชนิด

ตารางที่ 1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่บาดเจ็บจากการสัมผัสถูกแมงกะพรุนพิษ พื้นที่หาดร้าวย์ จังหวัดภูเก็ต ตั้งแต่ปี 2560-2562

เดือน	ปีที่เกิดเหตุ							
	2560		2561		2562			
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย		หญิง	
					ชนิดแมงกะพรุน		ชนิดแมงกะพรุน	
					แมง	แมง	แมง	แมง
					กะพรุนกล่อง	กะพรุนไฟ	กะพรุนกล่อง	กะพรุนไฟ
มกราคม	1	1	2	0	0	2	0	3
	แมงกะพรุนไฟ		แมงกะพรุนไฟ					
กุมภาพันธ์	0	0	0	4	0	0	0	0
			แมงกะพรุนไฟ					
มีนาคม	0	0	0	0	0	0	0	0
เมษายน	0	0	0	0	0	0	0	3
พฤษภาคม	0	0	1	1	0	0	0	0
			ไม่ระบุรายละเอียด					

เดือน	ปีที่เกิดเหตุ							
	มิถุนายน	0	0	1	2	0	0	0
กรกฎาคม				แมงกะพรุนไฟ				
3	5	0	0	0	0	0	0	
สิงหาคม	แมงกะพรุนไฟ		0	2	0	0	0	0
	0	0	ไม่ทราบชนิด		0	0	0	0
กันยายน	4	2	3	5	0	3	0	1
	แมงกะพรุนไฟ		แมงกะพรุนไฟ		0	0	0	0
ตุลาคม	5	3	0	0	0	2	0	0
	แมงกะพรุนไฟ		0	0	0	0	0	0
พฤษภาคม	0	0	3	3	0	0	0	0
	แมงกะพรุนไฟ		แมงกะพรุนไฟ		0	0	0	0
ธันวาคม	0	0	1	0	0	0	0	0
	แมงกะพรุนไฟ		แมงกะพรุนไฟ		0	0	0	0
รวม	13	11	11	17	0	7	0	7
รวม ตัวอย่าง	24		28		7	7	7	7

สรุปผลการวิจัย

การสำรวจอุบัติการณ์การบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนของนักท่องเที่ยวบริเวณพื้นที่หาดราวย์ เช่น
เกาะเช เกาะราชากลางและเกาะบอน เกิดขึ้นตลอดทั้งปี แมงกะพรุนที่สามารถพบเจอบ่อยที่หาดราวย์ ได้แก่ แมงกะพรุน
ไฟและแมงกะพรุนกล่อง (6) ผลจากการสำรวจอุบัติการณ์การบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนในปี พ.ศ 2562 พบ
จำนวนผู้บาดเจ็บ 14 ราย จำแนกเป็นเพศชาย 7 รายและเพศหญิง 7 ราย ไม่พบการเสียชีวิต (5) จากการตรวจสอบ
รอยโรคจากการสัมผัสแมงกะพรุนพิษในพื้นที่ พบร้าบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนไฟแต่ไม่พบข้อมูลการสัมผัส
แมงกะพรุนกล่อง อาการที่พบการบาดเจ็บเล็กน้อย มีดังนี้ ปวดแสบปวดร้อน (2) ลักษณะการปฐมพยาบาลผู้ที่
เรื่องนำให้ยาราจปฐมพยาบาลด้วยน้ำส้มสายชูและผักบึงทะเล

ราด้าร์สัมมนาซึ่งบริเวณที่ถูกพิจารณาอย่างน้อย 30 วินาที สามารถหยุดการทำงานของประดิษฐ์ของแมงกะพรุนทุกชนิดได้ แต่ไม่ทราบว่าการใช้น้ำสัมมนาซึ่งหมายถึงกรณีที่ถูกพิจารณาโดยไม่ได้รับเชิญ แต่หากถูกพิจารณาแล้ว การใช้น้ำสัมมนาซึ่งจะยังทำให้เพิ่มเปอร์เซ็นในการรับพิษมากขึ้นด้วย และทักษะปฏิบัติการปฐมพยาบาลการบาดเจ็บจาก การสัมผัสแมงกะพรุนด้วยผ้ากันขึ้นทะเล พบว่าผู้ขับเรือนำเที่ยวมีทักษะการปฏิบัติที่ดี คือ การนำผ้ากันขึ้นทะเลไปลงแพโดยตรง แต่สามารถยืนยันได้ว่าผ้ากันขึ้นทะเลสามารถแก้พิษแมงกะพรุนได้จริง

กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี)

ในงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ด้วยความกรุณาอย่างยิ่ง จากอาจารย์ศุภกิจ วงศ์อุทัย อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย จนงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบคุณอาจารย์ประจำสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเก็ต โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบลราไวย์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต สำนักงานเทศบาลตำบลราไวย์ สำนักงานเทศบาลป่าตอง และกลุ่มสมาคมผู้ขับเรือนำเที่ยวหน้าหาดร้าไว้ที่ได้ให้คำแนะนำ ข้อมูลและให้ความร่วมเมื่อจัดงานวิจัยเสริจสมบูรณ์

เอกสารอ้างอิง

- (1) ศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดภูเก็ต. (2559). แมงกะพรุน. (ออนไลน์). <https://km.dmcr.go.th>, 18 ตุลาคม 2562.
- (2) สารสารสาสน์นสุขภาพวิทยาลัยบูรพา. (2562). การบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนพิษในเขตชายหาดบางแสนจังหวัดชลบุรี : อาการทางคลินิกและมาตรการป้องกัน. (ออนไลน์). <https://www.tcithaijo.org>, 2 ตุลาคม 2562.
- (3) สำนักระบบวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2558). การบาดเจ็บและเสียชีวิตจากแมงกะพรุนพิษ. (ออนไลน์). <http://www.boe.moph.go.th>, 18 ตุลาคม 2562.
- (4) ฝ่ายอุบัติเหตุฉุกเฉิน เทศบาลตำบลราไวย์. (2562). รายงานการบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุน. สืบคันวันที่ 10 ตุลาคม 2562.
- (5) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลราไวย์. (2562). ระบบโปรแกรมฐานข้อมูลโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลราไวย์. สืบคันวันที่ 4 ตุลาคม 2562.
- (6) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเรือชายหาดร้าไว้ย์ (ไลฟ์การ์ด). (2562). การสัมภาษณ์การปฐมพยาบาลผู้บาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุนในพื้นที่หาดร้าไว้ย์ ณ วันที่ 3,10,17 และ 24 พฤษภาคม 2562.
- (7) สำนักระบบวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2551). แบบบันทึกข้อมูลผู้บาดเจ็บที่ได้รับผลกระทบแมงกะพรุนพิษ. (ออนไลน์). <https://km.dmcr.go.th>, 20 ตุลาคม 2562.
- (8) ศูนย์ป้องกันและสาธารณสุขตำบลป่าตอง. (2562). การบาดเจ็บจากการสัมผัสแมงกะพรุน ณ วันที่ 20 ตุลาคม 2562.
- (9) ศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทะเลอันดามัน จังหวัดภูเก็ต. (2555). ชนิดและการแพร่กระจายของแมงกะพรุนพิษบริเวณชายฝั่งจังหวัดภูเก็ต. (ออนไลน์), 19 ตุลาคม 2562

- (10) สำนักงานภาควิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2560). **รายงานเฝ้าระวังการบาดเจ็บจากแมงกระภูนพิษ.** (ออนไลน์). <http://www.boe.moph.go.th>, 20 ตุลาคม 2562.
- (11) Bart J Currie, Susan P Jacups. Prospective study of *Chironex fleckeri* and other box jellyfish stings in the Top End of Australia is Northern Territory. *Med J Aust* 2005; 183 (11): 631-638
- (12) ธรรมกรรณ บุญวิสุทธิ์. **Jellyfish strings.** (ออนไลน์). <http://www.errama.com>, 18 ตุลาคม 2562.
- (13) พิมพ์เพ็ญ พรเฉลิมพงศ์และนิธยา รัตนปนนท์. การสูญเสียสภาพรرمชาติของโปรดีน. (ออนไลน์). <http://www.foodnetworksolution.com>, 18 ตุลาคม 2562.